



0078- Shabbos 15- The 3 of Shamai and Hillel

תלמוד בבלי מסכת שבת דף טו עמוד א
גופא, אמר רב הונא: בשלשה מקומות נחלקו שמאי והלל.

שמאי אומר: מקב חלה, והלל אומר: מקביים, וחכמים אומרים: לא
כדברי זה ולא כדברי זה, אלא, קב ומחצה חייב בחלה. משהגדילו
המדות אמרו: חמשת רבעים קמח חייבין בחלה. רבי יוסי אומר:
חמשה - פטורין, חמשה ועוד - חייבין.

ואידך, הלל אומר: מלא הין מים שאובים פוסלים את המקוה. שחייב
אדם לומר בלשון רבו. שמאי אומר: תשעה קבין, וחכמים אומרים: לא
כדברי זה ולא כדברי זה, עד שבאו שני גרדיים משער האשפה
שבירושלים, והעידו משום שמעיה ואבטליון ששלשה לוגין מים שאובין
פוסלים את המקוה, וקיימו חכמים את דבריהם.

ואידך, שמאי אומר: כל הנשים דיין שעתן, והלל אומר: מפקידה
לפקידה, ואפילו לימים הרבה. וחכמים אומרים: לא כדברי זה ולא
כדברי זה, אלא: מעת לעת - ממעט על יד מפקידה לפקידה, ומפקידה
לפקידה - ממעט על יד מעת לעת.